

KUNEGUNDA SIWIEC

Wierna świecka
ze Świeckiego Zakonu Karmelitów Bosych

(1876-1955)

DEKRET O HEROICZNOŚCI CNÓT

„Wysławiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroptymi, a objawiłeś je prostaczkom” (Mt 11, 25).

Całe życie Służebnicy Bożej Kunegundy Siwiec toczyło się w jej rodzinnej Siwcówce, części miejscowości Stryszawa, stanowiąc radosne świadectwo o prawdzie i pięknie Ewangelii w codzienności i prostocie życia.

Sługa Boża, dziesiąte z jedenaściorga dzieci Wiktorii Trzop i Jana Siwca, górali beskidzkich, których przodkowie dali nazwę przysiółkowi Siwcówka, urodziła się 28 maja 1876 roku. Ochrzczona tego samego dnia w kościele parafialnym Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Suchej Beskidzkiej, otrzymała w swojej rodzinie solidne wychowanie religijne. Lubiła uczęszczać do kościoła parafialnego w Suchej Beskidzkiej lub w Lachowicach, obu oddalonych o około trzy godziny drogi pieszo. W 1886 roku po raz pierwszy przyjęła Komunię świętą. W relacji do rówieśników była wesoła i towarzyska. Uroczą, miała już narzeczonego i w rodzinie mówiło się o jej ewentualnym zamążpójściu. W 1896 roku, gdy miała 20 lat, powstała parafia św. Anny w pobliskiej Stryszawie, gdzie po raz pierwszy uczestniczyła w misjach ludowych, głoszonych przez Czcigodnego Sługę Bożego Bernarda Łubieńskiego, redemptorystę. Po odbytej u niego spowiedzi Kunegunda zrozumiała swoje powołanie: żyć w świecie tylko dla Chrystusa. Z tego powodu zerwała zaręczyny i zaczęła coraz bardziej angażować się w życie chrześcijańskie. W lutym 1897 roku wstąpiła do stowarzyszenia Apostolstwa Modlitwy do Najświętszego Serca Jezusowego w Stryszawie i stała się gorliwą członkinią grupy „Żywego Różańca”. W tym samym roku, 3 września, wybierając imię Marianna, przyjęła sakrament bierzmowania z rąk biskupa Jana Puzyny. W 1902 roku rozpoczęła posługę przygotowywania dzieci do pierwszej Komunii świętej i bierzmowania, a także naręczonych do małżeństwa. Dnia 23 maja 1923 roku wstąpiła do Bractwa Praskiego Dzieciątka Jezus przy klasztorze Karmelitów Bosych w Wadowicach, a miesiąc później, 24 czerwca, do Świeckiego Zakonu Karmelitańskiego w tym samym mieście, składając przyrzeczenia 26 października 1924 roku i przyjmując imię Teresa od Dzieciątka Jezus.

Od 1942 roku Kunegunda zaczęła dzielić się ze swoim spowiednikiem szczególnymi łaskami, których doświadczała przez kilka lat, prowadząc wewnętrzne rozmowy z Jezusem, Dziewicą Maryją i Świętymi.

Życie Służebnicy Bożej stało się punktem odniesienia dla wielu ludzi, w tym kapłanów, którzy odwiedzali ją i prosili o rady dotyczące ich życia duchowego.

Sama Kunegunda przeszła przez wszystkie etapy życia wewnętrznego, od oczyszczenia zmysłów, przez oświecenie umysłu i serca, aż po autentyczne zjednoczenie z Panem w modlitwie i kontemplacji, przypieczętowane cierpieniem przyjętym z miłością.

Dnia 3 października 1948 roku Sługa Boża po raz ostatni uczestniczyła we Mszy świętej w kaplicy św. Teresy od Dzieciątka Jezus w Siwcówce. Potem, chora na nowotwór kości i zmuszona do ciągłego pozostawania w łóżku, codziennie przyjmowała Komunię świętą, przynoszoną jej przez kapelana, który niekiedy odprawiał Mszę świętą w jej izbie.

Dzielnie znosiła ból. Karmiła się również lekturą pism św. Jana od Krzyża czy św. Teresy od Jezusa, które po mistrzowsku komentowała odwiedzającym ją osobom. Nigdy nie skarżyła się na cierpienie, którego doświadczała. Powołana do życia wiecznego 27 czerwca 1955 roku, 30 dnia tego samego miesiąca została pochowana na cmentarzu parafialnym w Strykawie.

Z uwagi na opinię o jej świętości, w dniach od 21 grudnia 2007 roku do 28 października 2011 roku, przeprowadzono w Archidiecezji Krakowskiej dochodzenie diecezjalne. Jego ważność prawna została uznana przez niniejszą Dykasterię dekretem z 1 marca 2013 roku. Po przygotowaniu *Positio*, 2 maja 2023 roku odbył się Kongres Teologów Konsultorów Dykasterii, który zakończył się pozytywnym wynikiem. Ojcowie Kardynałowie i Biskupi na Zgromadzeniu Zwyczajnym w dniu 4 lutego 2025 roku uznali, że Sługa Boża w stopniu heroicznym realizowała cnoty teologiczne, kardynalne i pokrewne.

Jego Świętobliwość, przyjmując i ratyfikując orzeczenie Dykasterii Spraw Kanonicznych, ogłosił dzisiaj: *Stwierdza się, że Cnoty teologalne wiary, nadziei i miłości względem Boga i względem bliźniego, jak również Cnoty kardynalne roztropności, sprawiedliwości, męstwa i wstrzeźliwości, oraz Cnoty im pokrewne, były praktykowane przez Sługę Bożą Kunegundę Siwiec, kobietę ze Świeckiego Zakonu Karmelitów Bosych, w stopniu heroicznym, co udowodniono w przypadku i w celu, o jaki chodzi.*

Następnie Ojciec Święty nakazał, aby niniejszy dekret został opublikowany i włączony do akt Dykasterii Spraw Kanonicznych.

Rzym, 24 lutego 2025 roku

Kard. Marcello SEMERARO
Prefekt

Fabio FABENE
Arcybiskup tytularny Montefiascone
Sekretarz